

- 3) Σε περίπτωση που ο συμπληρωματικός φόρος επί του θερμαινόμενου καπνού δεν συνιστά πρόσθετο έμμεσο φόρο ο οποίος επιβάλλεται για ειδικούς σκοπούς σε υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118: Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', και παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/64 την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό εθνική ρύθμιση κράτους μέλους σχετικά με την επιβολή φόρου καπνού επί του θερμαινόμενου καπνού, η οποία προβλέπει, όσον αφορά τον υπολογισμό του φόρου, ότι ο φόρος αυτός υπολογίζεται βάσει ενός αναλογικού συντελεστή, καθώς και βάσει ενός ειδικού φορολογικού συντελεστή ο οποίος καθορίζεται με βάση το βάρος και τον αριθμό τεμαχίων των κυλίνδρων καπνού;

- (¹) Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ 2009, L 9, σ. 12).
- (²) Οδηγία (ΕΕ) 2019/475 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2019, για την τροποποίηση των οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2008/118/ΕΚ όσον αφορά τη συμπερίληψη του ιταλικού δήμου Καμπιόνε ντ' Ιτάλια και των ιταλικών υδάτων της λίμνης του Λουγκάνο στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης και στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής της οδηγίας 2008/118/ΕΚ (ΕΕ 2019, L 83, σ. 42).
- (³) Οδηγία του Συμβουλίου 2011/64/ΕΕ, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά (ΕΕ 2011, L 176, σ. 24).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Ιταλία) στις 30 Μαΐου 2022 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κατά Comune di Ginosa

(Υπόθεση C-348/22)

(2022/C 318/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Καθού: Comune di Ginosa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι η οδηγία 2006/123 (¹) ισχυρή και δεσμευτική για τα κράτη μέλη ή, αντιθέτως, είναι ανίσχυρη, στο μέτρο που –καθόσον πρόκειται για οδηγία εναρμόνισης– εκδόθηκε μόνον κατά πλειοψηφία και όχι με ομοφωνία, κατά παράβαση του άρθρου 115 [της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης];
- 2) Πληροί η οδηγία 2006/123, η οποία είναι γνωστή ως Bolkestein, αντικειμενικά και αφηρημένα, τις ελάχιστες προϋποθέσεις για την επαρκώς λεπτομερή έκδοση της ρύθμισης, αποκλείοντας επομένως την άσκηση εξουσίας εκτιμήσεως του εθνικού νομοδότη, ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως αυτοδικαίως εκτελεστή και ως έχουσα άμεση εφαρμογή;
- 3) Εάν η οδηγία 2006/123 θεωρηθεί ως non self-executing (μη αυτοδικαίως εκτελεστή), είναι συμβατό με τις αρχές της ασφάλειας δικαίου το αποτέλεσμα του απλού αποκλεισμού ή της αμιγώς απαγορευτικής μη εφαρμογής του εθνικού δικαίου, ακόμη και στην περίπτωση που το εθνικό δικαστήριο δεν έχει τη δυνατότητα να καταφύγει στη σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο ερμηνεία ή, μήπως, αντιθέτως, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν πρέπει ή δεν μπορεί να εφαρμοστεί το εθνικό δίκαιο, με την επιφύλαξη των ειδικών κυρώσεων που προβλέπονται από την έννομη τάξη [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] για την παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει το κράτος από την προσχώρησή του στη Συνθήκη (άρθρο 49) ή από τη μη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη (διαδικασία λόγω παραβάσεως);
- 4) Ισοδυναμεί το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 12, παράγραφοι 1, 2, 3, της οδηγίας 2006/123 με την αναγνώριση του χαρακτήρα της εν λόγω οδηγίας ως self-executing (αυτοδικαίως εκτελεστής), ή, μήπως, στο πλαίσιο οδηγίας εναρμόνισης, όπως η υπό εξέταση («πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα άρθρα 9 έως 13 της οδηγίας προβαίνουν σε πλήρη εναρμόνιση [...]», κατά τη λεγόμενη απόφαση Promotimpresa), πρέπει να εκληφθεί ως απαίτηση να λάβει το κράτος μέτρα εναρμόνισης τα οποία δεν είναι γενικής φύσεως, αλλά δεσμευτικά ως προς το περιεχόμενό τους;

- 5) Μπορεί ή πρέπει να θεωρηθεί ότι ο χαρακτηρισμός μιας οδηγίας ως αυτοδικαίως εκτελεστής ή ως μη αυτοδικαίως εκτελεστής, και, στην πρώτη περίπτωση, η αμιγώς απαγορευτική μη εφαρμογή του εθνικού δικαίου, εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου (στο οποίο παρέχονται προς τούτο συγκεκριμένα ερμηνευτικά εργαλεία, όπως το να καταφύγει στην προδικαστική παραπομπή στο Δικαστήριο ή στη διαδικασία ελέγχου συνταγματικότητας των κανόνων δικαίου) ή, μήπως, εμπίπτει και στην αρμοδιότητα του μεμονωμένου υπαλλήλου ή του διευθυντικού στελέχους ενός δήμου;
- 6) Εάν, αντιθέτως, η οδηγία 2006/123 θεωρηθεί ως *self-executing* (αυτοδικαίως εκτελεστή), δεδομένου ότι το άρθρο 49 [της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης] αποκλείει την αυτόματη παράταση της διάρκειας των παραχωρήσεων-αδειών παραθαλάσσιων κοινόχρηστων εκτάσεων για τουριστικούς-ψυχαγωγικούς σκοπούς μόνον «εφόσον οι παραχωρήσεις αυτές παρουσιάζουν βέβαιο διασυννοριακό ενδιαφέρον», αποτελεί η ύπαρξη της εν λόγω απαίτησης αναγκαία προϋπόθεση όσον αφορά και την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας Bolkestein;
- 7) Συνάδει με τους σκοπούς που επιδιώκονται με την οδηγία 2006/123 και με το άρθρο 49 [της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης] απόφαση εθνικού δικαστηρίου σχετικά με την ύπαρξη, γενικά και αφηρημένα, της απαίτησης βέβαιου διασυννοριακού ενδιαφέροντος, η οποία αφορά ολόκληρη την εθνική επικράτεια, ή, μήπως, αντιθέτως, δεδομένου ότι στην Ιταλία η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στους μεμονωμένους δήμους, η εν λόγω εκτίμηση πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά την παράκτια περιοχή κάθε δήμου και, ως εκ τούτου, ότι εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δήμου;
- 8) Συνάδει με τους σκοπούς που επιδιώκονται με την οδηγία 2006/123 και με το άρθρο 49 [της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης] απόφαση εθνικού δικαστηρίου σχετικά με την ύπαρξη, γενικά και αφηρημένα, της απαίτησης για περιορισμένο αριθμό των διαθέσιμων πόρων και παραχωρήσεων, η οποία αφορά ολόκληρη την εθνική επικράτεια, ή, μήπως, αντιθέτως, δεδομένου ότι στην Ιταλία η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στους μεμονωμένους δήμους, η εν λόγω εκτίμηση πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά την παράκτια περιοχή κάθε δήμου και, ως εκ τούτου, ότι εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δήμου;
- 9) Εάν η οδηγία 2006/123 θεωρηθεί αφηρημένα ως *self-executing* (αυτοδικαίως εκτελεστή), μπορεί αυτή η αυτοδικαίως εκτελεστότητα να θεωρηθεί ότι υφίσταται επίσης *in concreto* σε ένα νομικό πλαίσιο —όπως το ιταλικό— στο οποίο ισχύει το άρθρο 49 του Codice della Navigazione (Κώδικα Ναυσιπλοΐας) (το οποίο προβλέπει ότι κατά τη λήξη της παραχώρησης «όλα τα μη μετακινούμενα έργα περιέρχονται στο κράτος χωρίς αποζημίωση ή επιστροφή χρημάτων») και, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η συνέπεια του χαρακτήρα της υπό εξέταση οδηγίας ως *self-executing* (αυτοδικαίως εκτελεστής) ή έχουσας άμεση εφαρμογή (ιδίως όσον αφορά πλινθοδομές για τις οποίες έχει χορηγηθεί η προσήκουσα άδεια ή παραχωρήσεις κοινόχρηστων εκτάσεων οι οποίες εξυπηρετούν την άσκηση δραστηριοτήτων σχετικά με την παροχή τουριστικού καταλύματος, όπως ξενοδοχείο ή βίλα) συνάδει με την προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα ιδιοκτησίας, τα οποία αναγνωρίζονται ως αξία προνομιακής προστασίας στην έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων;

(¹) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2006, L 376, σ. 36).

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-360/22)

(2022/C 318/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: W. Roels)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 85, παράγραφος 1, στοιχείο b, και το άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο f, του *Pensioenwet* (νόμου περί συντάξεων), σε συνδυασμό με το άρθρο 19b, παράγραφος 2, του *Wet op de loonbelasting* (νόμου για τον φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 45, 56 και 63 ΣΛΕΕ καθώς και από τα άρθρα 28, 36 και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ·